

„Fra regeringens side besluttede vi os“, udtalte ministeren, „til efter samråd med hovederhvervsorganisationerne og vareforsyningsudvalget at tage det standpunkt, at vi som et lille land med en stærkt specialiseret produktion og en stor udenrigshandel måtte være positivt interesseret i *større frihandel*, og at vi derfor skulle støtte tankerne i den retning. Samtidig var det imidlertid klart, at vi skulle benytte lejligheden til at påpege de *ensidigheder og skævheder i den hidtidige form for handelens frigørelse*, som havde virket til ugunst for vort land.

Vi skulle pege på den *statshandel*, der ikke er berørt af liberaliseringen, den handel, som udgør 10—15 pct. af den samlede vesteuropæiske samhandel, og som fortrinsvis omfatter landbrugsprodukter.

Vi skulle endvidere pege på, som jeg allerede har berørt, at en del af den gennemførte liberalisering i virkeligheden kun er en slags vinduespynt, idet man gør den illusorisk ved *høje toldsatser* eller andre former for importforhindringer. Som eksempel skulle vi specielt pege på Tyskland. Tyskland har formelt overfor Danmark en liberaliseringsprocent på 91, hvilket tilsyneladende er ganske tilfredsstillende, men virkeligheden ser bare helt anderledes ud. Det faktiske forhold er nemlig, at den vigtigste del af Danmarks fødevarereksport til Tyskland, herunder så betydningsfulde varer som kød og smør, ikke kan afsættes frit på det tyske marked på grund af statshandel og høje toldsatser. Ligeledes kunne det påpeges, at England fornylig ved en konference i den internationale organisation for toldnedsættelser, GATT, har ønsket og også opnået en undtagelse fra visse af denne organisations almindelige regler, hvorved det bliver muligt for England at forhøje sin beskyttelsestold på visse områder, hvad der også kan komme til at berøre varer, som Danmark eksporterer til Storbritannien.

Vort mål var med andre ord på mødet at støtte bestræbelserne for friere handel, men at fremhæve kravet om en *virkelig gensidighed i frigørelsen* og søge at opnå forbedringer især med hensyn til landbrugsprodukternes frigørelse, så der også for disse varers vedkommende kunne opnås et i højere grad fælles europæisk marked, samt at kæmpe imod de tolskranker, der er så generende ikke alene for dansk landbrugseksport, men også for industrieksporten, og som stiller dansk industri overfor ulige konkurrencevilkår.

Herudover har vi måttet berøre flere spørgsmål, som har været berørt så ofte før, men desværre stadig er aktuelle, f. eks. *dobbeltpriserne*, hvorved visse lande eller visse sammenslutninger af lande i deres prispolitik diskriminerer andre lande, f. eks. på den måde, at Danmark for visse råvarer må betale en højere pris, end disse landes egen eksportindustri må betale. Ligeledes måtte vi